Şaka

TENZİLÂTLI SATIŞLAR
Tenzilât fena değil amma, iyi mallar ortadan kalkmış !.
Her halde tenzilâtsız günler için saklanmıştır !.
HAKİKİ TENZİLÂT !
% 50 TENZİLÂT
% 20 TENZİLAT !
İSTİFADE EDİNİZ !
KELEPÜR
MECBURİ SATIŞ !
TASFİYE
FIRSATTA İSTİFADE EDİNİZ !

No 116

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

— Haydi yürü misafirliğe gidelim..
— Çene yarışına mı ?..
— Evet, doktor spor tavsiye etti.

Müşterilerini tatlı tatlı güldürebilmek için, kurnaz fotoğrafçının bulduğu çare..

ERKEKLER CEPHEYE GİDİNCE..
— Artık sahnede eski hararetle oynamıyorsun !..
— Ne yapayım, seyirciler yalnız kadın !..

Erkek — Artık maalesef sana «şekerim !» diyemiyeceğim...
Kadın — Neden ?..
Erkek — Cüzdanımı çaldılar... Şeker vesikam da içinde idi..

AVRUPADA TAŞITLAR !...
Biletçi — Hay utanmaz hay... Böyle asılmayı da hangi talebeden öğrendin ?..

AVRUPADA SEFALET..
Adam — Ne yaparsın, belki bir kemik veren bulunur diye seni taklit ediyorum...

KADIN ZİHNİYETİ..
Kadın — Rica ederim uslu durun.. Etrafta kimsecikler yok !..

Erkek — Bütün servetimi uğruna harcadım da hâlâ şikâyet ediyorsun !...
Kadın — Haydi söylenme... Ben servetinden değil, senden şikâyet ediyorum.

Sene 3 : Cilt 5 No. 116 FİYATI 10 KURUŞ. Perşembe 21 İkincikânun 1943

SAHİBİ :
A. CEMAL ERKSAN
İdarehane :
İstanbul Ankara Caddesi No : 71
2 nci kat Hususi Daire
Telefon : 21649
Telgraf adresi : İstanbul Şaka
Posta kutusu : 364

Şaka

ABONE ŞARTLARI
Türkiye için
Senelliği 500, Altı aylığı 250,
Üç aylığı 130 kuruştur.
Yabancı memleketlere Senelliği
600, Altı aylığı 306 kuruştur.

✳ HER HAFTA PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR EDEBİ MİZAH GAZETESİ ✳

FAKİR HALKA KUPON MUKABİLİNDE BEDAVA BALIK DAĞITMAK İÇİN TETKİKLER YAPILIYOR...
(GAZETELER)

Balıkçı — Aman bay memur.. Elini çabuk tut.. Balıkların daha fazla beklemiye tahammülü kalmadı !..

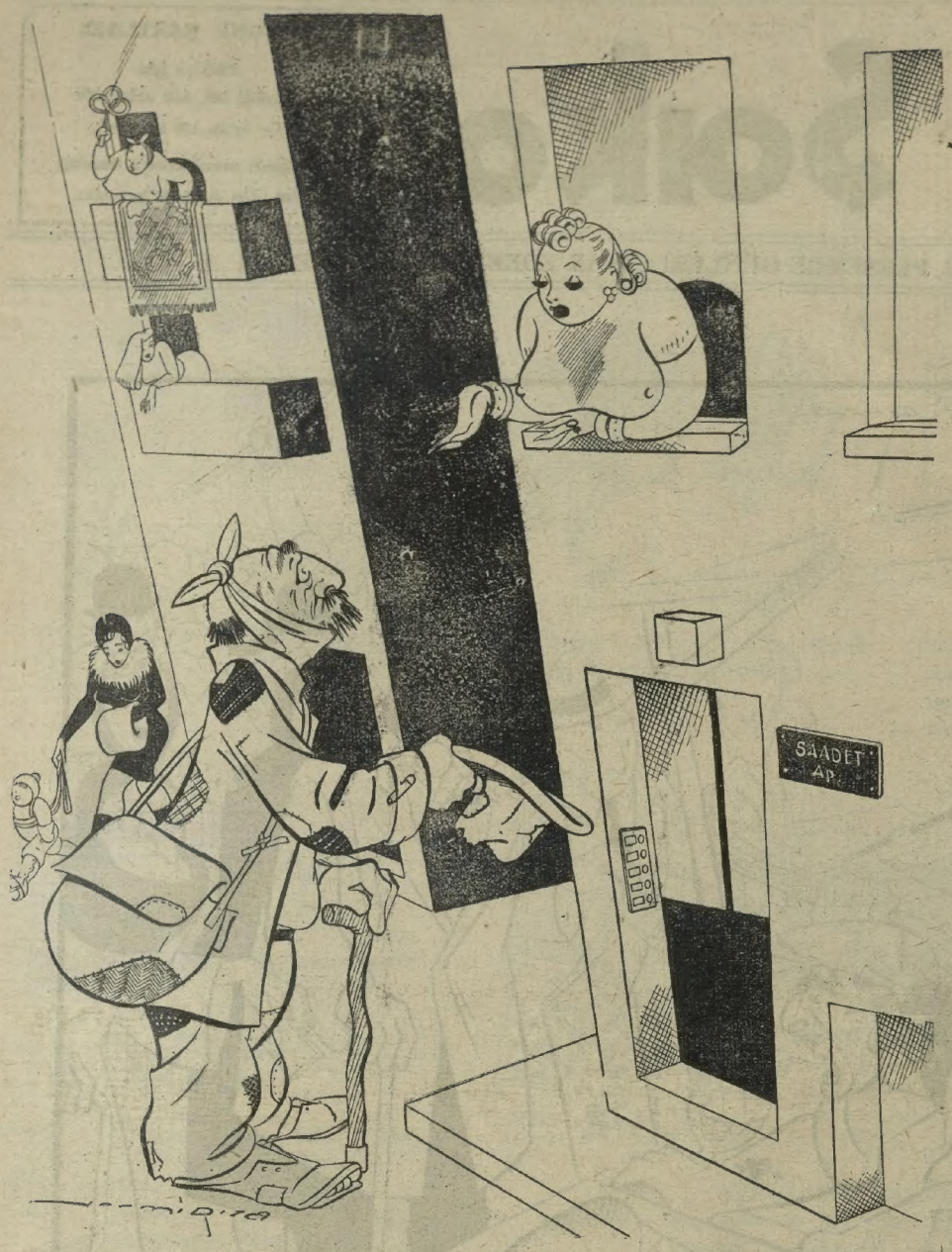

ZENGİNİN MERHAMETİ..

Kadın — Vah, vah... Bu soğukta kimbilir nekadar üşümüşsündür... Şapkanı uzat da biraz sıcak çorba koysunlar...

HAVAGAZİ CİLVELERİ

ZATEN mübarek hava ile karışık olarak gelirdi, dün baktım ,tıs!!.. diye son nefesini veriverdi. Sebep ?. Kömür vapuru gecikmiş..

Geciken vapur olsa yüreğim yanmaz.. daha neler gecikmiyor neler.. sayayim mı?. Evvelâ, aybaşları gelmekte bir hayli gecikir oldu. Varlık vergisini ödemekte geciken bazı musevi vatandaşlarımızın da bulunduğunu işitiyoruz.. nakil vasıtaları mahdut, hergün işimize geciklyoruz. Bütün bu gecikmeler aleyhimize.. bir kömür vapurunun geç gelmesinden ne çıkar?. Yalnız, bu aleyhimize olan gecikmeler arasında bir tanesi halkın yüzünü güldürmüştü: kışın gecikmesi..

Heyhat.. o bile, şu kömür yülkü vapurdan evvel geldi yetişti!..

●

TEBERRU

HAZIR elbiseciler, bir tayyare alınması için altmış bin lira teberru etmişler.. teşekkür olunur. Bu teberru vatandaşlara hazır elbise namında arasıra mütevazı külâhcıklar giydiren muteber tüccarlarımızın, artık memleket düşmanlarına külâh giydirmek üzere fikirlerini değiştirdiklerini gösteriyor. Bu bakımdan daha ziyade teşekküre değer sanıyoruz.

●

İFLÂS..

GAZETEDE okudum. Şehir Tiyatrosu Vâlâ Nureddinin «İflâs» ını temsil ediyormuş.

Evvelâ, bu olsa olsa tiyatronun iflâsı olabilir dedim. Sonra Vâlâ'nın kalemine ait bulunduğunu öğrenince şaştım. Demek üstada, Akşam sütunları dar geliyor, iflâsını davul zurna ile ilân ediyor!..

●

FAKİR HALKA KÖMÜR

TEVZİAT hazırlıkları bu ayın on beşinden itibaren başlamış. Felek Bürhan Hindistan seyahatinde olmasa idi şimdi derhal Nasreddin Hocanın deve dikeni fıkrasını anlatırdı.

Yol kenarındaki, dikenlere takılacak yünlerin varidatını teminat gösteren palavralar karşısında alacaklı dayanamayıp gülünce, hoca başını çıkarmış: «Peşin parayı gördün ya gülersin kâfir!» demiş. Bilmem bu havadisi okuyan fakir halk gülüyor mu?.

●

MAARİF ŞÛRASI

ŞUBAT başlarında toplanacak olan Maarif şûrası hazırlıkları, dedikoduları şimdiden başladı. Bilhassa, Şûranın konuşma mevzularından birini teşkil eden talebe ahlâkı ve okul disiplini gazeteleri nedense fazlaca işgal ediyor.

Öğretmenlik mesleğile bir alâkamız yok amma, Ömer Seyfeddin merhumun mektep kitaplarına kadar geçmiş bir yazısını hatırlıyoruz. Bir müfettiş, mektepleri dolaşırken, birinin her tarafını yıkık dökük, toz içinde bulur. Sebebini müdürden sorar.

«Mektebi Tabiat» den yetiştiğini söyliyen bu hususî müessese müdürü kendisine izahat sırasında talebeyi mikroba, soğuğa, sefalete alıştırmanın faydalarını anlatır.

O devre ait hükümleri taşıyan usul, şakacıktan da olsa tatbik edilemez mi acaba?.. Meselâ, talebe en çok neyi seviyor?.. Sinemayı.. gelsin perdeler.. dersler tatlı ve heyecanlı bir film mevzuuna sindirilerek, çocuklara hiçbir menfi tesir bırakmadan öğretilmiş olur. Talebe en çok neden hoşlanıyor?. Spordan mı?. Kurulsun bir saha..

Kimbilir? Belki cemiyet hayatındaki münasebetleri daha düzgün olur. Malûm ya.. tramvaya binmek dahi bir spor meselesidir..

●

FİLM SEYREDERKEN..

14 yaşında Moiz, sinemada film seyrederken yanındaki kızı soymak istemiş: yani çantasından parasını çalmak istemiş. Moizin hırsızlık maksadile çantaya el attığı tesbit edilmişse babası yandı: oğlanın kanında bozukluk var demektir. Malûm ya, İsrail evlât'arının âdeti böyle fiilleri daima ticarî bir kıyafette, meselâ tenzilâtlı fiyat şeklinde yapmaktır. Alenen hırsızlığa tenezzül eden yahudi görülmüş mü?

●

ÜÇ AYLIK ŞEKER

Memurlarla, dullara ve yetimlere üç aylık (1800) gram şeker tevziatı bu ayın sonunda başlıyor. İşin lezzeti, şekerin ucuzluğunda.. Bu mes'ut hâdiseye dair Belediyemziin kaleme aldığı talimatnamenin alâkalı maddelerini yazıyoruz:

● Şeker tevziatının başlıyacağı gün ayrıca gazetelerle ilân olunacaktır.

● Bu mübarek güne şeker bayramı adı verilmesi Şehir Meclisince kararlaştırılmıştır.

● Merasime İstiklâl Marşile başlanacak, hiç bir vukuat çıkmadan, ağız tadile son verilecektir.

● İstanbul Belediyesi, o akşam, memurlarına, şekeri kendilerinde getirilmek üzere, Belediye Gazinosunda bir şekerli çay ziyafeti verecektir.

Biletçi — Şu hokkabaza bak... Bir şapkadan neler çıkarıyor !..
Arkadaşı — O bir şey mi yahu... Biz otuz kişilik bir tramvaydan bir istasyonda doksan kişi çıkarıyoruz...

Sütçü

Dört Perdelik Komedi

Neclâ ..... 35 yaşında bir dul
Pervin..... 25 yaşında hizmetçisi
Murat ..... Avare bir genç
Salih ..... Neclânın âşıkı.. 50 yaşında bir zengin

BİRİNCİ PERDE

NECLÂ — Anladın ya Pervin.. Murat Beyden başka kim gelirse gelsin, evde yokum..

PERVİN — Anladım efendim..

NECLÂ — Arıyan soran olursa, atlatırsın..

PERVİN — Şey.. Efendim.. Ya Salih Bey gelirse ?..

NECLÂ (Sıkıntılı) — Velinimet mi ?.. İdare edersin artık..

PERVİN — Başüstüne hanımefendi..

(Çıkar)

İKİNCİ PERDE

PERVİN — Hanımefendi, Salih Bey geldi...

NECLÂ (Birdenbire kızarak) — Ayol, ne alık şeysin.. Evde yok diyemedin mi ?.. Sana tenbih de ettim...

PERVİN — Demesine dedim amma...

NECLÂ — Amması ne ?..

PERVİN — İhtiyara söz geçiremedim ki... Biraz evvel, sizi taksiden inerken görmüş.. Salona geçti, kuruldu...

NECLÂ — Hay Allah cezanı versin beceriksiz... Erkekleri oyalayıp atlatmağı bilmez misin sen ?..

PERVİN (Çekingen) — Bilirim tabiî amma, sizden çekinirim doğrusu.. Bir şey dersiniz diye !.

NECLÂ — Ne diye çekiniyorsun ?. Sana kaç kere söyledim.. (Bir an düşünür) Pekâlâ... Münasebetsiz pinpon.. Gösteririm ben ona...

PERVİN — Birazdan Murat Bey gelecek diyordunuz..

NECLÂ (Yumuşar) — Ha.. Bak... Sakın onu atlatayım demiyesin... Muradın bu evde her istediği olur... Ona yok yok... (Düşünür) Sen tanımıyorsun amma, sorarsın adını... Salondan olmaz, mutfaktan dolaştırarak odama getirirsin.. Murat çok kıskançtır. Bana da, sütçü geldi diye haber getirirsin... Göreyim seni, yüzüne gözüne bulaştırma...

PERVİN — Siz hiç merak etmeyin efendim...

(Çıkarlar..)

ÜÇÜNCÜ PERDE

MURAT — Neclâ Hanımefendi evde mi ?..

PERVİN — Yoklar efendim...

MURAT — Nasıl yoklar...

PERVİN — Ay.. Şey, pardon, kimsiniz efendim ?..

MURAT — Ben Murat Gelgeç !..

PERVİN — Hanımefendi biraz çıktı, sizin için beklesin diye tenbih etti..

MURAT — O halde, salonda bekliyeyim..

PERVİN (Telâşla) — Hayır hayır... Hanımefendi, siz gelirseniz doğru odasına götürmemi emretti...

MURAT — İyi ya, merdivenden çıkarım...

PERVİN (Çırpınarak) — Hayır hayır.. Olmaz rica ederim.. Salonda döşemeciler var, bazı tamirlerle uğraşıyorlar, üstünüz başınız berbat olur.. Şuradan gelin...

MURAT — Haydi öyle olsun bakalım.. (Pervini süzer) Senin adın ne ?..

PERVİN (Mahçup) — Pervin...

MURAT — Ya.. Ne hoş bir isim.. Bayıldım Pervin adına.. Ne de güzel misafir ağırlama-

— Arkası 9 uncu sahifede —

— Şehir Tiyatrosunda iflâs varmış !..
— Ay ne zamandanberi yeni mi işitiyorsun ?.

— Bileziklerin pek şık.. Yeni mi yaptırdın ?..
— Evet.. Eski nişan yüzüklerimden..

ÜÇ SEVGİLİ!...

Yazan:
NECDET RÜŞTÜ

Ne zarar, güzellerin öleyim ellerinde,
Üç sevgili isterim : Kumral, sarışın, esmer.
Sırayla bu kızların incecik bellerinde
Kollarım olsun kemer !...

★

Üç sevgili isterim.. Hak oyunu da üçtür ;
Üçe kadar cevaz var ; Tanrının emri böyle !...
Kim demiş bu kızlarla baş başa kalmak güçtür
Akşam, ikindi, öğle !..

★

Busedeп olmalıdır bir âşığın ölümü,
Onların sevgisini ben canımla öderim !..
Birine hak geçmesin : Bunun için gönlümü
Üçe taksim ederim !..

★

Üç sevgili isterim : İlki kumral olmalı,
Kimse dünya yüzünde benzerini bulmasın !..
Rengi henüz petekten süzülmüş bal olmalı :
Tadına doyulmasın !..

★

İkincisi : Sarışın.. Çiğdem gibi bir gelin..
Gözleri mavi boncuk.. Saçı altın sarısı..
Ey, gönül çeken kullar !.. Bu can alan güzelin
Başımıza darısı !..

★

Üçüncüsü de : Esmer.. Yaz geceleri gibi..
Benim bahtımdan beter gözleri kara olsun !..
Kirpikleri saplansın : Necdet'in deli kalbi
Oklarla yara olsun...

★

Biçimli gövdeler ki, yüce heykeltraşlar
Şaheser yaratsınlar : Bakıp gelsinler aşka !..
Hepsinin zevki ayrı : Başka şekilde kaşlar,
Sözler, bakışlar başka !..

★

Kumral : Balık etinde.. Sarışın : Şişman biraz..
Esmer : Oldukça zayıf.. Üç güzel de değişik...
Bana buseler sunan bu üç bebeğe kış, yaz
Kollarım olsun beşik !..

Necdet Rüştü

— Nasıl havagazi yanıyor mu ?.
— Hayır, lokantada yiyoruz !..
— Desene.. Yanma sırası kocanda !..

MEMURLARA ÜÇ AYLIK ŞEKER BİRDEN VERİLECEK... (Gazeteler)
— Ne bekliyoruz, gel girelim !..
— Büyük bir servet sahibi mi ?..
— Tabiî ulan !... Tam üç kilo şeker sahibi !..

HİKAYE

SÜRPRİZ !...

Karımın Konyada bulunan sevgili arkadaşının doğum mu, ölüm mü, düğün mü bilmem ne yıl dönümüne bir ay varmış.. Varsa bana ne ?.. Amma, bunu kadın kısmına anlatamazsın ki... En iyisi « ben karışmam, ne yaparsan yap !» diye kestirip atmaktı. Ben de öyle yaptım. Hakikî bir filozof asla kadınların işine burnunu sokmamalı. Ben ise anadan doğma filozof tabiatli bir adamımdır. Neme lâzım ?. Ne halleri varsa görsünler, der, tereyağından kıl çeker gibi, aradan sıyrılır, çıkarım...

Heyhat !. Evliliğin saadetlerinden biri de, koca denilen bahtiyar mahlûkun haddi zatında hiçbir zaman dilediği gibi hareket edememesidir. Bu nefis hürriyetsizliğin tadına o zavallı bekârlar erişebilirler mi hiç ?. Tasarlıyamazlar bile..

Karım, hediye olarak nadide bir dolma kalem münasip görmüş. İsabet etmiş. Yirmi lirayı sulayıp bu kalemi almış (arasıra argo tâbirleri kullanmasını severim, bir nevi fikir hürriyetine delâlet eder).

Fakat zavallı ve muhterem karıcığım, bakın ne kadar müşkülâtla karşılaşmış :

Evvelâ, kalemi bir kutuya, onu da daha büyük bir kutuya yerleştirerek Büyük Postahaneye götürmüş, tabiî, kaybolmak ihtimaline karşı, kıymetli göndermek istemiş, almamışlar.. Paket Postahanesine demişler. Kadıncağız, haydi tırıs tırıs Paket Postahanesine...

Oradan da bezle sarılacak diye sağlık vermişler. Ertesi gün paketi götürmüş, bu sefer de torbanın ağzı makine ile dikilmeli demişler.. Üçüncü sefer, orada bulunan hayırsever bir memurcuk (radıyallahü anh, yani Allah ondan razı olsun) «hanım, hanım, demiş, bu paketi kıymetli veriyorsunuz amma, bu ezilir.. Çünkü Mesajeri ile gidecek.. Sandıkların altında kalır, mahvolur bu..» Doğru söze ne denir.. İlle tahta kutuya konsunmuş. Ve tabiî, kadın kısmına öyle postahanelere sıra sıra taşınmak, memurlarla halleşmek münasip olmıyacağından, çaresiz ben torbayı yüklenerek kalktım, kendim gittim. Torbayı dediğime şaşmayınız ha... Küçük kalem bir kutuya, o kutu da bir başka kutuya konmuştu ya hani, şimdi de o kutu bir başka tahta kutuya kondu ve tahta kutu bir torbaya yerleştirildi. Hayli büyücek bir paket oldu.

Postahaneye vardım. Memuru buldum. Konuştuk.

— Nereye gidecek ?..
— Konyaya..
— Kıymetli mi ?.
— Evet..
— Amma geç gider..
— Ne kadar meselâ ?..
— Şimdi ahval malûm, tren seferleri mahdut.. Tabiî biriken eşya epey bekler... Hem hani bunun mührü ?..
— Ne mührü ?.
— Canım, mühür mumu !...
— Ben ne bileyim.. Size sormalı..
— Efendi.. Ben senin mührünü düşünmekle mükellef değilim.. Bizde vardı; tükendi.. Bir mühür mumu buluverin..
— A canım, a iki gözüm mirim, ben garip adamım, mühür mumunu nereden bulayım sana...
— O halde; tahta kutu yok mu bunun içinde ?.
— Evet var..
— O halde yırt torbayı.. Tahta kutuya mühür mumu filân istemez.

Saate baktım, geç kalıyordum. Belâyı koltuğuma sıkıştırarak işime gittim. Akşam eve dönünce kutuyu, hiddetimi belli etmemeğe çalışarak, bir kenara fırlattım. Karıcığım sordu :

— Ne oldu sürpriz ?.
— Ne sürprizi ?..
— Canım, kalem işte..
— Ha.. Duruyor.. Yarına kaldı. Torbası sökülecek..
— Ayol ne diye orada söküvermedin ?..
— Nasıl sökeyim karıcığım, dikişleri makine işi, sağlam şeyler, benim ise vaktim yoktu uğraşmağa..

«Senin zaten neye vaktin olur ki..» den başlıyan, erkek-

lerin ve hususile benim beceriksizliğim hakkında hafiften bir konferans.. Ne ise, o geceyi de geçiştirdik..

Ertesi gün ben tekrar postahanede. Memur kutuyu alıp, lâkaydane bir kenara atıverdi, bakmadı bile.

— Nereye gidecek ?.

— Konyaya..

— Konyada kime ?..

Adresi bülbül gibi ezberlemiştim tabiî.. Yazıldı çizildi. Pullar, mühürler, damgalar.. Elime bir makbuz tutuşturuldu. Bir miktar akçe sunduk.

Aradan birkaç gün daha geçti.. Karım souryor :

— Eh.. Kalem yerine varmış mıdır dersin ?..

— Vallahi bilmem ki karıcığım.. Ahval malûm.. Seferler mahdut.. Biriken eşya ile beraber sıra bekliyecek tabiî..

— A.. A.. A... Ne diyorsun sen ?. Gecikirse bunun sürprizi de kalır mı hiç ?.

— Kalmaz tabiî...

— Kalmazsa, ne diye çabuk göndermedin..

— Benim elimde mi karıcığım ?.

Ve boynumu büktüm. Aradan on beş yirmi gün daha geçti. Tabiî o mel'un yıl dönümü çoktan geçmişti. Bir akşam, karım pür hiddet yakama sarıldı :

— Herif herif !. Doğru söyle kalemi ne yaptın..

— Hangi kalemi..

— Hani şu Konyaya yolladığımız...

— Konyaya yolladık ya işte..

— Doğru söyle diyorum sana.. Kızdırma beni, vallahi birazdan dul kalacağım.. Ben mektup yazdım, cevap aldım Kalem filân gitmemiş..

— Ne ?.. Gitmemiş mi ?.

Taliimin nadir cilvelerinden biri olarak, cüzdanımın bir köşesinden postahanenin makbuzunu çıkarmak suretile karımın nazarında beraet ettim. Gerçi iş bu kadarla bitmiyordu amma, bence en mühim safhası buydu. Benim de kafam kızmıştı doğrusu. Ertesi gün doğru postahaneye. Memurun karşısına dikildim:

— Efendim, dedim, bir ay evvel yerdiğim kutu gitmemiş, işte makbuz. Hesabını verin bakalım bana bunun... Hesap isterim hesap...

Adamcağız bu pek haklı hiddetim karşısında ağzını açamadı. Elimde savurduğum makbuzu yakaladı. Defterler, kitaplar, koçanlar karıştırdı. Nihayet, bir köşeden, toz toprak içinden bizim mahut kutuyu çıkardı.

— İşte ! dedi, sahibinin müracaatında iade edilmek üzere alakonulmuş, üzerine adres yazmadığınız için gitmemiş...

— ?..

Hikâyeci

Bakkal (Yeni çırağına) — Ağır çeksin diye terazinin kefesine ne dokunuyorsun öyle.. O müşteri değil, karım !...

SÜTÇÜ

— Baş tarafı 5 inci sahifede —

sını biliyorsun... Mutfaktan mı geçiyoruz ?..

PERVİN — Evet efendim.. Neden şaştınız ?.

MURAT — Hiç erkek eşyası filân yok da.. Buraya sütçü, bakkal, kasap çırağı gibi ziyaretçiler gelmez mi ?..

PERVİN (Güler) — Yalnız sütçü gelir... (Birdenbire hatırlıyarak) Sütçü mü ?. Aman bir dakika müsaade buyurun da, salondaki işçilere bir bakayım.. Bayan göz kulak ol diye tenbih ettiydi..

MURAT (Kolundan yakalar, kendine çeker) — Yok... İşte bu olmaz... Bir yere bırakmam seni... Demek işçilerin yanında olmayı benim yanımda olmaya tercih ediyorsun ha, çapkın ?.

PERVİN — Estağfirullah.. Öyle demek istemedim.. Amma, bayan merak eder...

MURAT — Bayan mı ?..

PERVİN — Evet, yani işlerin yolunda gidip gitmediğini merak eder.

MURAT (Çapkın) — Meraklanma, raporu ben veririm.. Herhalde şimdilik işler yolunda görünüyor..

PERVİN (Güler) — Öyle mi sanıyorsunuz ?. Bana gittikçe çatallaşıyor gibi geliyor da...

MURAT — Bana baksana Pervin ?. Dur bakayım şöyle... Aman Yarabbi !. Ne benzeyiş!.

PERVİN — Kime ?..

MURAT— Tanımazsın.. Hele otur bakayım şu iskemlenin üstüne.. Kaldır biraz başını.. Dur, öyle değil canım, şöyle..

DÖRDÜNCÜ PERDE

SALİH — Bir derdin mi var canım ?.. Biraz telâşlı görünüyorsun..

NECLÂ — Hayır.. Zili çaldığım halde Pervin'den ses çıkmadı da... Şunu çağırayım...

SALİH — Lâzım mı ?.. Ona gördüreceğin işi ben göremez miyim ?..

NECLÂ — Hayır.. Sütçünün gelip gelmediğini soracaktım...

SALİH — Düşündüğün şeye bak..

NECLÂ (Sinirli) — Yok, yok.. Dur bakayım bir kere...

(Merdiven başına gelir)

NECLÂ — Pervin ! Pervin!. Allah Allah.. Ne oldu bu kıza ?.. Bir bakayım yukarı...

(Çıkar, biraz sonra perişan bir halde girer).

SALİH — Ne olmuş, gelmiş mi bari sütçü ?..

NECLÂ (Hırsla) — Gelmiş..

SALİH — Ne var Neclâ ?.. Ne oluyor ?. Yoksa hizmetçi bir münasebetsizlik mi yapmış ?..

NECLÂ — Evet.. Güya misafir ağırlamasını ben tenbih etmişim.. Alçaklar..

SALİH — O terbiyesiz sütçü ile mi ?..

NECLÂ — Evet rezil kepaze.. Aşağı mahlûk...

SALİH — Kim ben mi ?..

NECLÂ — Sen neye olasın be adam.. O sütçüye söylüyorum, sütçü diyorum, sütçü, sütçü !...

(Perde)

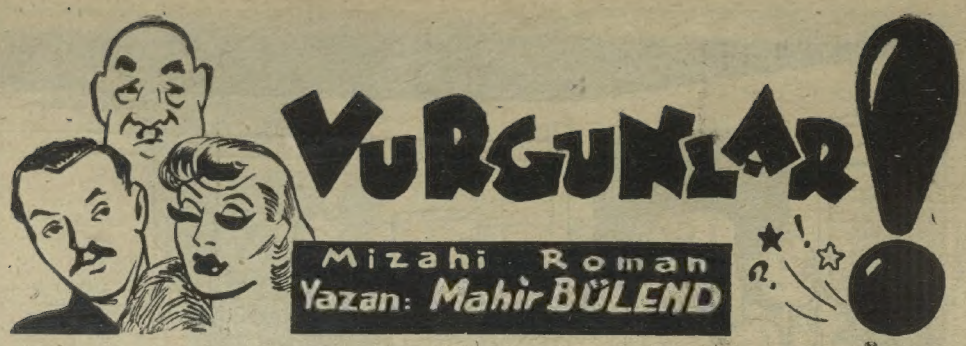

— 9 —

— Ne tuhafsınız Faik Bey.. niçin dostlarımızın yanına gelmiyorsunuz?..

— Dostlarımızı biraz yadırgadım da...

— Maamafih onların da sizin hiç değilse konuşmanızı yadırgayacaklarını sanıyorum..

— O cihetten üzülmeyin.. Onların hoşuna gidecek tarzda da konuşmasını bilirim...

— Ya.. demek kasdiniz bana.

— Rica ederim Müjgân Hanım... Eğer bu tarzda siteme devam edersenız, buradan çıkmam mümkün olamıyacak.

— O neye?..

— Ne bileyim.. Besbelli yüreğime indireceksiniz..

Gülüşerek kalktılar.. Ulvi Topuz sordu :

— Faik Beyefendi hangi ticaretle meşguller?.

— Av hayvanları alım satımile...

— Anlıyamadım efendim...

— İzah edeyim Beyefendi... Bir Kollektif şirketin başındayım... Muhtelif ajanlarımız vasıtasile, derisi yüzülecek, postu atılacak, hulâsa her cihetçe istifadeye şayan av hayvanlarını avlatır, yüzer, soyar, muhtelif vasıtalarla satarız..

— Allah Allah.. Bari istifadeli bir iş mi?

— Ne diyorsunuz beyim.. yüzde yetmiş, seksen, sırasına göre yüzde yüz safi kâr bırakır..

— Bari kâfi miktarda av hayvanı bulabiliyor musunuz?..

— Mevsimine göre.. şu sıralarda İstanbul havalisinde dahi bizim işimize yarar hayvanlar boldur.

— Ne suretle faydalanıyorsunuz?

— Hayvanına göre.. kimisini yüzer, kürkçümüz marifetile terbiye eder ve satarız. Kimini yolar, tüylerinden istifade ederiz. Kimisini soyar ve derisinden faydalanırız..

Reşit Yağar söze karıştı:

— Evet amma.. bendeniz firmanızı tanımıyorum.. hiç duymadım..

— Meşhur sözdür beyefendi: ava giden avlanır derler. Biz de bu sözü prensiplerimize uygun bulduğumuzdan bulanık suda dumanlı havada avlanmağı tercih ederiz..

Bayan Reşadet Soy ellerini çırptı. Taşkın ve mübalâğalı bir tarzda boyalı ağzını kulaklarına kadar yayan bir hareketle gülerek:

— Ne güzel, ne güzel.. tam bir kurtsunuz desenize.. bravo!..

Dedi. Faik güldü:

— Eh.. kuzusuna göre.. maamafih, böyle ikinci plânda çalışmanın çok büyük faydaları da vardır. Meselâ...

Burada, bir sır tevdi edercesine, etrafına bakarak sesini yavaşlattı:

— Meselâ, hakiki kazancımızı yalnız Allah bilir.. çok defa bizim bile puslayı değilse de, hesabı şaşırdığımız olur..

Cıvata kıralile tasfiye fabrikatörü kulak kesildiler. Neslihan Türker atıldı:

— O halde hayli ekonominiz vardır.. Hangi bankalara yatırıyorsunuz?..

— Kredi bankasına..

— Lioneye mi?.

— Vallahi orasını bilemiyorum. Çünkü bu iş yalnız muhasebecimizi ilgilendirir.

Neslihan sordu:

— İlgilendirir mi?. Bu ne demek?.

— Yani enterese eder.

— Peki amma, siz nasıl merak etmiyorsunuz?..

— Ben, işim olmayan şeye katiyen burnumu sokmam. Sonunda muhakkak mahcup olurum çünkü. Bir kitapta veya gazetede okumuştum. İngilterede fazla meraklı bir kadıncağız hayvanat bahçesinde bekçiye «Kuzum, bu su aygırı dişi mi değil mi» diye sormuş. Bekçi de «Rica ederim bayan, demiş ,bu mesele yalnız erkek aygırları alâkadar eder.».

— Çok şağman..

Müjgân söze karıştı:

— Faik Bey, acaba kendi mesleği hakkında soruları sualler dolayısile mi bu fıkrayı anlattınız?.

Müşkül bir vaziyette kalan Faik hemen mukabele etti:

— Estağfurullah efendim.. bendeniz hayvanat bahçesi bekçisi değilim ki..

Reşit Yağar birdenbire Müjgâna dönerek müsaade istedi:

— Malûm ya.. işler..

Cıvata kıralı da onu takip etti:

— Evet işler..

Memnuniyet nidaları ve veda sadaları arasında hepsi birer ikişer ayrıldılar. Firara pek benziyen bu veda karşısında Faik kırdığı potun ne büyüklükte olduğunu düşünmekten kendini alamadı. Doğrusunu söylemek lâzımgelirse o, bu gidişten memnundu bile.. Nihayet Müjgânla başbaşa kalabilmişti. Kadın misafirlerini geçirirken o geri döndü. Rahat divanın üzerine oturdu. Odaya tekrar giren kadını seyre başladı. Müjgân uzun boyu, ipek gibi pırıl pırıl saçlarile bugün hemen her zamankinden daha güzeldi. Genç adamın öyle dalgın ve hayran, kendisini seyredişini görünce sedef renkli dişlerini gösteren bir gülüşle güzel ağzı açıldı. Faikin:

— Bugün Ahmet Bey gelmez mi?

Sualine, onun karşısındaki koltuğa şuh bir tavırla yerleşerek cevap verdi:

— Hayır.. bugün benim misafirlerim gelir. Ahmet onlardan pek hoşlanmaz..

— Kıskanır mı?.

— Bilmem!.

— Şu anda benim burada olduğumu bilse ne yapar dersiniz?

Genç kadın insanın içini bayıltan bir baş hareketile Faika dönerek onu süzdü. Sonra:

— — Her halde bir kızılca kıyamet kopar..

Dedi.

— Demek o kadar âşık..

— Niçin dönüp dolaşıp hep aynı noktaya geliyorsunuz?.

Faik, kendisinden umulmıyan, kendinin de şaştığı bir cüretle:

— Çünkü kıskanıyorum!

Dedi. Müjgânın yüzü kızardı. Kalem kaşları hafifçe çatıldı:

— Pek erken başladınız.. yahut, acele ettiniz..

— Hayır. Ne erken başladım, ne de acele ettim.

— Bu şekilde konuşmak cesaretini size kim verdi?.

— Kim olacak, Müzeyyen..

— Müzeyyen mi?. Ne Müzeyyeni, hangi Müzeyyen?..

— Mavi Müzeyyen..

Müjgân birdenbire sapsarı oldu.

— Bilemiyorum, tanımıyorum. Hemen evimden çıkın!.

Diye sertçe söylendi. Tam bu anda kapı açılarak, hizmetçi Perihan, çay tepsisile içeri girdi. Tepsiyi yuvarlak masanın üzerine bırakarak çekildi. Müjgânın müşkül vaziyette kaldığını gören Faik hemen söze girişti, bir taraftan elile ona koltuğu işaret ediyor, gözlerile, oturması için âdeta yalvarıyordu.

— Maksadım sizi kızdırmak değildi Müjgân hanım.. ben anlaşmak taraftarıyım..

Kadın, güzel ağzını nefretle büzerek:

— Şantaj ha..

Dedi.

— Hayır.. Katiyen. yahut, daha beter.. casusluk, hafiyelik.. müzevirlik...

— ?..

— Kim olduğumu biliyor musunuz?.

— ?..

— Hayır, değil mi?.. Beni şantajcı, dolandırıcı sanıyorsunuz.. halbuki ben nekadar masumum bilseniz.. sizi ilk gördüğüm günden itibaren sevmiş olmaktan başka bir ahlâkî kusurum yok.

— !..

— Gerçi ayaklı bir ahlâk ve fazilet heykeli olduğumu iddia edemem..ama, inanın bana Müjgân Hanım.. emin olun müşkül tarafını atlatılmış sayıyordu. Bundan sonrası, parlak kelimelerle kolayca başarılacak bir iş değil mi idi?.

— Evet, diye devam etti, sizi ilk gördüğüm gün âşık oldum.. baygın bakışlarınız, tatlı tebessümünüz, lâtif çehreniz..

Müjgân berrak bir kahkaha ile gülmekten kendini alamadı:

— Bunları dinlemeğe karnım tok.. ne istiyorsan onu söyle.. yüz mü, beş yüz mü?..

Faik komik bir tavırla ellerini uzatarak:

— Ne istersem verecek misiniz?..

Diye sordu.

— Evet!..

— O halde, lütfen, yanınızdaki masada duran bir fincan çayı veriniz...

— Hay hay.. ne de olsa misafirim sayılırsınız; fakat ben şaka etmiyorum.

— Ben de etmiyorum. Çayın kokusu şu anda burnumda tütüyor, ve başka hiç bir şey düşünmüyorum..

Sustular. Müjgân, ev sahibi sıfatile, çayı verdikten sonra, bu kıtlıkta en aşağı Haylâyf'tan getirttiği âşikâr gatolardan, bisküilerden ikram etti...

Faik hem yudum yudum çayını içiyor, hem de gözlerini kadından ayırmıyordu. Bir müddet bakıştılar.

—Devamı karşıki sahifede—

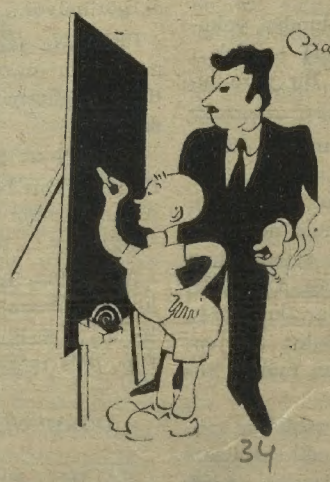

Öğretmen — Sen bu reçete gibi yazınla, bakkal çırağı bile olamazsın !...

Talebe — Amma ben doktor olacaöm...

Fakat kadına bir nevi yorgunluk, neşesizlik, kırıklık hali çökmüştü. Bunu görünce genç adamın o kayıtsız yüreği tâ kökünden sızladı. Galiba, Müjgân gibi nefis bir kadına karşı davranılamıyacak kadar kaba, daha doğrusu tedbirsiz hareket etmiş, fazla ileri gitmişti. «Yoksa hakikaten âşık mı oluyorum?» diye düşünürken, tamir için yapacağı her hareketin vaziyeti büsbütün berbatlaştıracağı neticesine vardı. En iyisi işi oluruna bırakmak ve tamamile açık davranmaktı.

— Müjgân Hanım..

Diye başladı; fakat sustu. Müjgânın gözlerinde iki iri damla vardı. «İşte bu hesapta yoktu!.» diyordu Faik, içinden, göz yaşına katiyen tahammül edemezdi zaten. Fincanını küçük masaya bırakarak koltuğun dibine, yere oturdu. Bu hal Ahmet Paracanın, ilk gördüğü gün, Müjgâna olan sevgisi hasebile nasıl yere diz çöktüğünü hatırlattı. İstemiyerek güldü. Besbelli bu kadının önünde herkesin kaderi dize gelmek...

— Müjgân Hanım, sizi üzmek istemezdim. Vallahi çok pişmanım.. zaten ben hep böyleyimdir; kaş yaparken göz çıkarırım.. çocukluğuma bağışlayın!..

Müjgân gayrı ihtiyarî güldü :

— Çocukluğunuza ha!..

— Yani toyluğuma diyecektim. Ne ise, maksat o değil. Size evvelâ bir itirafta bulunayım..

— Ya... Buyurun..

— Benim vazifem ve memuriyetim nedir biliyor musunuz?

— Ne bileyim, siz bir ayak üstünde bin yalanın belini büküyorsunuz...

— Belki hakkınız var.. Amma, bu sefer hakikat olduğunda tereddüt etmiyeceksiniz.. Ben Ahmet Paracanın hususî detektifiyim..

— Detektifi mi?.

— Evet, yaniya, polisi.. Ahmet Bey sizi son derecede kıskandığı için hareketlerinizi kontrol etmek üzere bana müracaat etti. Geçmiş sırf bu yüzdendir. Bunları hüsnü niyetimi isbat için söylüyorum.Çünkü şimdi elinizde sayılırım. Paracan bu konuştuklarımızı bir duysa bana derhal yol verir. Çünkü pek haklı olarak sizinle anlaşacağımı ve neticede kendisine yalan yanlış malûmat vermek suretile hem size hürriyetinizi kazandırmış, hem de onun merakını ve tecessüsünü muhafaza ederek memuriyetimi devam ettirmeği kurmuş olacağımı tahmin eder...

— Biraz uzun söylediniz amma, galiba anladım.. Her halde benimle anlaşarak Ahmet Beyi sızdırmak istiyorsunuz.

— Hayır, yok, estağfirullah, o kadar ileri gitmeyin. Sadece yerimden olmamak için ona masumane yalanlar uydurabileceğimi söyleyorum..

— Ve neticede, bana hareketlerimde serbestlik veriyorsunuz...

— Pek de o kadar değil tabii.

— Ne olursa olsun... yani ben Ahmet Beyden zaman çalabileceğim ve bu zamanı istediğim gibi kullanabileceğim..

— Eh.. aşağı yukarı...

— Peki, hani beni seviyordunuz?.. Bana karşı duyduğunuz o derin sevgi ne oldu?. Sizin aşkınız ne biçim şey ki, benim istediğim şekilde hareketime müsaade ediyor?. Siz erkek değil misiniz?. Kıskançlık nedir bilmez misiniz?. Yalan söylediğinizi daha ilk kelimelerden anlamıştım....

— Rica ederim o kadar sinirlenmeyin Müjgân Hanım... Çünkü, nerede ise benim gibilerini çok gördüğünüzü söyliyeceksiniz.. bu da sizin için iyi bir itiraf olmaz..

Müjgân, mazisine yapılan bu kapalı imayı anlıyacak kadar zeki idi. Faikin yüzündeki ince çizgileri süzerek «heyhat ki, diye düşündü, melunun elindeyim.. benimle kedinin fare ile oynadığı gibi oynamak istiyor. Amma, ben de ona Müjgânın etiketini yapıştırmadan işi bırakmıyacağı veçhile muhakeme

MİLLÎ KÜTÜPHANE ANKARA

ŞAKA'NIN BULMACALARI

Okuyucularımızın eğlenceli bir zaman geçirmelerini temin için bu haftadan itibaren meraklandırıcı ve güldürücü kelimelerle tertip edilmiş bulmacalar neşrine başlıyoruz. Biraz düşünerek bulacağınız bu bulmacaların halledilmiş şeklini gelecek sayımızda yenisile birlikte neşredeceğiz.

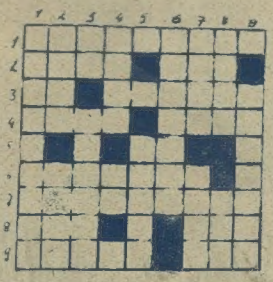

SOLDAN SAĞA

1 — Apartmanların mahzuru
2 — Anasının ipini satan — Tarihî bir vasıf
3 — Edat-Kadınların isteyiş tarzı
4 — Kadınların göğsünde bulunur - Yaşlı kocaların gıdası
5 — İdeal kocanın meziyeti
6 — Sevgilinin âşıkına ettiği
7 — Sarhoşluğa birebir ve muhayyel bir ilâç
8 — Başına bir harf getirirseniz hoşlanırsınız—Bir cins iltifat
9 — Alay işareti—Her âşıka söylenen kelime.

YUKARIDAN AŞAĞIYA

1 — Kadınların gıdası
2 — Koyunların toplantı salonu—En çok okunan mizah mecmuası
3 — Edat—Bir erkek neden sersemler? sualinin cevabı.
4 — Vurguncunun çeşmesi —İki harf
5 — Avustralyalı asker
6 — İpliği pazara çıkan kimse
7 — Tenbelin zıddı—Çarşıda düştüğümüz vaziyet
8 — Züğürt âşıkın hali—Bir gaz kumpanyasının adının yarısı
9 — Bekârların hoşlandıkları kadın

Tüccar Terzi Muhittin Bürün
Galata
Haraççı Sokak

İKİ MARUF KARDEŞ MAKİNA

ŞIK BAYANA ŞIK ŞAPKA
TAİSA'da
Mod Taisa, İstiklâl Caddesi 99 Ankara Ap. 2 ci Kat.

TARİHTEN ÇİZGİLER ALBÜMÜ

Kıymettar ressam Salih'in bu nefis albümü çıktı...

Fiatı 135 kuruştur.

Şaka Mecmuasına bir sene müddetle abone olanlara bu nefis albümden bir adet hediye olarak gönderilmektedir. Şimidye kadar abone olan yüzlerce okuyucumuzun hediyeleri adreslerine gönderilmiştir.

Bir senelik abone tutarı olan 5 lira Şaka İdarehanesine gönderilmelidir.

Faik onun düşündüklerini anlamış gibi:

— Beni mahcup ediyorsunuz, dedi, bilmiyorum kaçıncı defa amma, bir kere daha, hüsnüniyetle hareket ettiğimi söyliyeyim.. siz, birdenbire hasıl olan bir vaziyetten ötürü sinirlisiniz.. Sizin için işi bu hale koymak istemedim.. Ben sizi bir tuzağa düşürmek için değil, bilakis, bu tuzaktan kurtarmak için geldim.. Ahmet Bey sizi aldatıyor.. Bu kadın onun için bir oyuncaktır.. Bir müddet sonra onu da başkasına terkedecek.. Ahmet Bey sizi sevmiyor.. Sizi sevdiğini iddia ediyor.. Bu bir oyun.. Bu oyunda siz kurban olmak üzeresiniz.. Ben bu oyunu bozmak için geldim.. Ahmet Beyin sizi sevmediğini göstereceğim!»

Fakat kadına bir nevi yorgunluk, neşesizlik, kırıklık hali çökmüştü. Bunu görünce genç adamın o kayıtsız yüreği tâ kökünden sızladı. Galiba, Müjgân gibi nefis bir kadına karşı davranılamıyacak kadar kaba, daha doğrusu tedbirsiz hareket etmiş, fazla ileri gitmişti. «Yoksa hakikaten âşık mı oluyorum?» diye düşünürken, tamir için yapacağı her hareketin vaziyeti büsbütün berbatlaştıracağı neticesine vardı. En iyisi işi oluruna bırakmak ve tamamile açık davranmaktı.

— Müjgân Hanım..

Diye başladı; fakat sustu. Müjgânın gözlerinde iki iri damla vardı. «İşte bu hesapta yoktu!.» diyordu Faik, içinden, göz yaşına katiyen tahammül edemezdi zaten. Fincanını küçük masaya bırakarak koltuğun dibine, yere oturdu. Bu hal Ahmet Paracanın, ilk gördüğü gün, Müjgâna olan sevgisi hasebile nasıl yere diz çöktüğünü hatırlattı. İstemiyerek güldü. Besbelli bu kadının önünde herkesin kaderi dize gelmek...

— Müjgân Hanım, sizi üzmek istemezdim. Vallahi çok pişmanım.. zaten ben hep böyleyimdir; kaş yaparken göz çıkarırım.. çocukluğuma bağışlayın!..

Müjgân gayrı ihtiyarî güldü :

— Çocukluğunuza ha!..

— Yani toyluğuma diyecektim. Ne ise, maksat o değil. Size evvelâ bir itirafta bulunayım..

— Ya... Buyurun..

— Benim vazifem ve memuriyetim nedir biliyor musunuz?

— Ne bileyim, siz bir ayak üstünde bin yalanın belini büküyorsunuz...

— Belki hakkınız var.. Amma, bu sefer hakikat olduğunda tereddüt etmiyeceksiniz.. Ben Ahmet Paracanın hususî detektifiyim..

— Detektifi mi?.

— Evet, yaniya, polisi.. Ahmet Bey sizi son derecede kıskandığı için hareketlerinizi kontrol etmek üzere bana müracaat etti. Geçmiş sırf bu yüzdendir. Bunları hüsnü niyetimi isbat için söylüyorum.Çünkü şimdi elinizde sayılırım. Paracan bu konuştuklarımızı bir duysa bana derhal yol verir. Çünkü pek haklı olarak sizinle anlaşacağımı ve neticede kendisine yalan yanlış malûmat vermek suretile hem size hürriyetinizi kazandırmış, hem de onun merakını ve tecessüsünü muhafaza ederek memuriyetimi devam ettirmeği kurmuş olacağımı tahmin eder...

— Biraz uzun söylediniz amma, galiba anladım.. Her halde benimle anlaşarak Ahmet Beyi sızdırmak istiyorsunuz.

— Hayır, yok, estağfirullah, o kadar ileri gitmeyin. Sadece yerimden olmamak için ona masumane yalanlar uydurabileceğimi söyleyorum..

— Ve neticede, bana hareketlerimde serbestlik veriyorsunuz...

— Pek de o kadar değil tabii.

— Ne olursa olsun... yani ben Ahmet Beyden zaman çalabileceğim ve bu zamanı istediğim gibi kullanabileceğim..

— Eh.. aşağı yukarı...

— Peki, hani beni seviyordunuz?.. Bana karşı duyduğunuz o derin sevgi ne oldu?. Sizin aşkınız ne biçim şey ki, benim istediğim şekilde hareketime müsaade ediyor?. Siz erkek değil misiniz?. Kıskançlık nedir bilmez misiniz?. Yalan söylediğinizi daha ilk kelimelerden anlamıştım....

— Rica ederim o kadar sinirlenmeyin Müjgân Hanım... Çünkü, nerede ise benim gibilerini çok gördüğünüzü söyliyeceksiniz.. bu da sizin için iyi bir itiraf olmaz..

Müjgân, mazisine yapılan bu kapalı imayı anlıyacak kadar zeki idi. Faikin yüzündeki ince çizgileri süzerek «heyhat ki, diye düşündü, melunun elindeyim.. benimle kedinin fare ile oynadığı gibi oynamak i Amma, ben de ona Müjgânın eti lay yiyemiyeceğini göstereceğim!»

Faik onun düşündüklerini anlamış gibi:

— Beni mahcup ediyorsunuz, dedi, bilmiyorum kaçıncı defa amma, bir kere daha, hüsnüniyetle hareket ettiğimi söyliyeyim.. siz, birdenbire hasıl etten ötürü sinirlisiniz.. âyîğı veçhile muhakeme edemiyorsunuz.. gözünüzü hiddet bürüyor.. karar vermeyin.. ansızın verilen kararlar ekseriya yanlış olur. Nitekim ben de öyle hareket ettim. Sizi takip etmeğe mükellefken tuzağınıza yakalandım, güzelliğinizin tuzağına.. ava giderken avlandım yani... Kısacası ocağımıza düştüm..

— Devam edecek —

ŞAKA'NIN BULMACALARI

Okuyucularımızın eğlenceli bir zaman geçirmelerini temin için bu haftadan itibaren meraklandırıcı ve güldürücü kelimelerle tertip edilmiş bulmacalar neşrine başlıyoruz. Biraz düşünerek bulacağınız bu bulmacaların halledilmiş şeklini gelecek sayımızda yenisile birlikte neşredeceğiz.

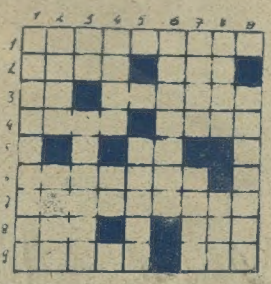

SOLDAN SAĞA

1 — Apartmanların mahzuru
2 — Anasının ipini satan — Tarihî bir vasıf
3 — Edat-Kadınların isteyiş tarzı
4 — Kadınların göğsünde bulunur - Yaşlı kocaların gıdası
5 — İdeal kocanın meziyeti
6 — Sevgilinin âşıkına ettiği
7 — Sarhoşluğa birebir ve muhayyel bir ilâç
8 — Başına bir harf getirirseniz hoşlanırsınız—Bir cins iltifat
9 — Alay işareti—Her âşıka söylenen kelime.

YUKARIDAN AŞAĞIYA

1 — Kadınların gıdası
2 — Koyunların toplantı salonu—En çok okunan mizah mecmuası
3 — Edat—Bir erkek neden sersemler? sualinin cevabı.
4 — Vurguncunun çeşmesi —İki harf
5 — Avustralyalı asker
6 — İpliği pazara çıkan kimse
7 — Tenbelin zıddı—Çarşıda düştüğümüz vaziyet
8 — Züğürt âşıkın hali—Bir gaz kumpanyasının adının yarısı
9 — Bekârların hoşlandıkları kadın

Tüccar Terzi Muhittin Bürün
Galata
Haraççı Sokak

İKİ MARUF KARDEŞ MAKİNA

ŞIK BAYANA ŞIK ŞAPKA
TAİSA'da
Mod Taisa, İstiklâl Caddesi 99 Ankara Ap. 2 ci Kat.

TARİHTEN ÇİZGİLER ALBÜMÜ

Kıymettar ressam Salih'in bu nefis albümü çıktı...

Fiatı 135 kuruştur.

Şaka Mecmuasına bir sene müddetle abone olanlara bu nefis albümden bir adet hediye olarak gönderilmektedir. Şimidye kadar abone olan yüzlerce okuyucumuzun hediyeleri adreslerine gönderilmiştir.

Bir senelik abone tutarı olan 5 lira Şaka İdarehanesine gönderilmelidir. 35